

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 kor. | **Egyes szám 20 fillér.**

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY EMIL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

Adókiivetések.

A III. osztályu kereseti adó, melyet mostanában vetettek ki mindenfelé az országban, egyike a legsúlyosabbaknak és leg-szeszélyesebbeknek. Gyárosok, kereskedők s a diplomájuk után élők fizetik ezt az egyenes állami adót annak a becslésnek alapján, hogy mennyi évi jövedelme van az illető adófizetőnek. Az erköles-telenségre való serkentés szank-ciónálása ez az adótörvény, mert hiszen ha az illető fél őszintén bevallaná, mennyi évi jövedelme van, akkor a harmadik osztályu kereseti adó legalább négyszer annyit jövedelmezne az államnak, mint tényleg. Mert ugy áll a dolog, hogy a községi és egyéb adókat ezen egyenes állami adó arányában vetik ki s ahol például 50 százalék községi pótagókat kell fizetni, ott a 100 forint III. osztályu kereseti adóval megterhelt ember legalább 200 forintot fizet mindennemű adó és illetmény címén. Sajnos, többségben vannak az országban az olyan városok és községek melyek-ben ötven százaléknál magasabb a községi adó, sőt vannak olyanok is, melyekben a 100 percentet is túlhaladja. Látnivaló tehát, hogy

az az állampolgár, aki őszintén bevallja minden jövedelmét, oly súlyosan fizet meg a becsületes-ségéért, hogy az nagy anyagi hátrányára van. Az állampolgár ha csak nem akarja, hogy tiszta jövedelmének husz-harminc száza-lékát adókba fizesse, kénytelen a ténylegesnél jóval kisebb jövedel-met bevallani, tehát csalni és hazudni és a törvényt kijátszani.

Ne csodálkozzunk tehát olyan nagyon, hogy lazulnak az erköl-csök, hogy gyöngék a jellemek, mikor maga az állam kényszeríti a megélhetés gondjaival küzködő polgárokat, hogy ravasz fondor-latokkal játszák ki a törvényt, amit ha nem tennének meg, anyagilag tönkre mennének.

S mindezek dacára, az eltagadott jövedelmek ellenére is szinte elviselhetetlen súlyllyal nehezedik a polgárságra a III. osztályu keresetiadó. Mert az adókiivető közegek valóságos detektiv munkát fejtenek ki abban, hogy kinyomoz-zák a polgárság jövedelmi forrásait. S ezenfelül tapasztalhatjuk azt is, hogy az adókat évről évre irgal-matlanul felszrófolják, nem törődve azzal, hogy megbirja-e ezt az illető vagy sem. Azt csak a leg-ritkább esetekben veszik figye-

lembe, hogy valakinek rosszabbak a kereseti viszonyai, mint voltak az előző adókiivetés idején, meg-alázó könyörgés és hosszadalmas, instanciázás kell hozzá, hogy valamieske adóleengedést tudjunk kieszközölni. De nemcsak ez a hátrány van meg, hanem az is, hogy a legtöbb ember, aki tiltakozni akar a javasolt adója ellen, kény-telen e célra fiskálist fogadni és fizetni, aki az ügyvédi fufangjának és szónoki erejének teljes latba-vetésével tud csak fele részére az adókiivető bizottságtól valami elengedést kicsikarni. Mert ezek az adó kiivető bizottságok dacára annak, hogy elnökeik és tagjaiknak tulnyomó része helybeli, tehát a viszonyokkal ismerős polgárokból telik ki, ugy vannak dresszirozva, hogy mindmegannyi, mint szigoru ítélő bíró ül ott az adótárgyaláson. A kiivetett adó elleni felleb-bezéseket is ügyvéddel kell meg-csináltatni, mert ez az adótörvény oly bonyolult, hogy csak jogász ember ismeri ki magát benne s az is csak olyan, aki behatóan tanul-mányozza. Ez is pénzbe kerül. S ha az illető félnek fellebbezés folytán sikerül is valami adó-leengedést kieszközölni, alig nyer valamit ezáltal, mert hisz fizetnie

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAPJA.

Temetőben.

Nem messze házunktól, a falu szélében
Feküdt a temető, ottan csendes minden...
Oda járok én ki, valami vonz engem,
Szomorú fűz alatt oly jó megpihennem.

Szomorú fűz lombja, halk suhanó szellő
Melódiája oly szívreható, csengő.
Körülöttem vannak sűrűn a sírdombok,
Busan hajlanak rá, szomorú fűz lombok.

Olyan csendes minden, némaság a tájon...
Ninesen itten szív már, hogy sajogjon fájjon!
Ninesen itt szenvedés, ninesen itt már jájszó,
Cselszövés és ármány, bűn égbe kiáltó.

Márvány kripta alatt szunyad a dugazdag,
Tengersok koszoru, mit rája aggatnak...
Elhervadt a virág, minden oly veszendő...
Itt a sír ölében mindenki egyenlő.

Itt a közelemben a szegény sírdombja,
Ninesen rajta virág, ninesen aki gondozza.
Kórhadt a fejfája, giz-gaz kuszik rajta.
Szegény ember! hozzád a sír is mostoha.

Fölöttem a fűzfa, reám hajló lombja,
Halk suhanó szellő fülemben suttozja:
Te is ifju ember egykoron megledél
Itt, a sír ölében, örök nyugvó helyed.

TIHANYI.

Az impressió.

Irta: KÖVÉR ILMA.

Leesaptam a tollat s ezzel az ósdi irányt,
mely a fantázia nyomán alkot.

Impressió, közvetlen szerzett impressió
termékenyítse az agyamban szunnyadó
eszmét.

Regény tárgyra volt szükségem s ezt
valamint alakjait közvetlen benyomások
révén fogom beszerezni.

Az expositio szinteréül egy vasuti indó-
házat választottam ki, minék folytán a
központi pályaház felé vettem utamat.
Mintegy félórával a Kassa-Oderbergi vonat
indulása előtt a másodosztályu váróterem-
ben helyezkedtem el.

A forgalom lanyha volt.
Egy középkoru, angolos külsejű uri-
ember kötötte le érdeklődésemet. Válasz-
tékos öltözet, merev tartás és határtalan
öntudatoság jellemezte.

Ez valami amerikai nábob vagy maga az
acélkirály, aki mesés kincsével magához
váltotta az egész földi boldogságot.

Heureka! Ez az én emberem!
Egy főalak vagy maga a hős készülő
regényemben.

Kevés vártatva a szórványosan érkező
utasok közt két hölgy kötötte le figyelme-
met. Az egyik tiszteletet keltő elegáns
matrona, társa káprázatos szépségű lény.

Ez utóbbit az Isten is regényhősnőnek
teremtette, de most miféle összekötést
találok az imént felfedezett regényhős és
hősnőm közt?

Csöndes elmélkedésem és megfigyelésem
közepett, váratlan körülmény vonta magára
érdeklődésemet. Bámulattal észleltem, hogy
a sejtőleges truszt-király a legimpertinen-
sebb módon fikszirozza hősnőmet. Vonásai
egészen szétmáltak a bámulattól. Fakó
vérese-nézésű szemei, melyekkel a leány
minden mozdulatát követte, lehetetlenül
fortelmes gondolatokat keltetek bennem.
Ösztönszerűleg követtem őket a pénztárhoz
és hallottam, hogy mind a ketten Poprád-
Felnagyig váltottak jegyet.

Visszamehetünk a váróterembe.
A szép lányka alá s föl sétált anyjával
és a regényhős a legszemtelenebbül foly-
tatta fikszirozását.

Rettenetes rémképek támadtak bennem.
Montepin, Gabaurian és társai keltek új
életre fantáziámban.

A rémregényekben divott asszonyrablás
elevenedik fel.

Végkép elfeledtem idejövetelem célját
és nem láttam mást, mint egy gyönyörü-
sleges szép leányt, akire egy alávaló nő-
csábító, egy nőrabló vetette ki hálóját.
Szilárd elhatározással léptem a hölgyek
elé és mély meghajlás után így szóltam:

— Nagyságos asszonyom, én N. regény-
író vagyok.

kell az ügyvédi honoráriumokat. Az államháztartás költségvetése alapján a pénzügyigazgatóságok megállapítják, hogy melyik adókerülete milyen összegű adót fizessen s ezt az összeget aztán vakon, tekintet és irgalom nélkül vasalják be a polgárságon. Az olyan tisztviselő, aki esetleg engedékeny, lágyszívű, s nem erőteteli a dolgot, az nem számíthat előmenetelre a hivatalában; azt erély nélkül való, alkalmatlan hivatalnoknak deklarálják a feljebbvalók.

Hogy mennyire helytelen ez az adótörvény, az kitűnik az aránytalanságból is, amelylyel az adókiivetést csinálják. Ki nem tud olyan esetet, hogy a nálánál nagyobb jövedelemmel bíró polgárra csak annyi adót rónak, mint reá, de gyakran még kevesebbet is.

Száz szónak is egy a vége: a III. osztályu adókiivetés rendszere éppen olyan igazságtalan és rossz mint a mi egész adórendszerünk és nagy szerepet játszik azon okok között, melyek miatt a magyar ipar és kereskedelem nem tud felvirágozni.

Csak a progresszív adórendszer segítene e nagy bajon, de az késik, késik az égi homályban

H I R E K.

— **Értesítés.** A helybeli izr. hatosztályu népiskolában az 1901—1902. iskolaév záróvizsgái f. hó 23. 24. és 25-én mindig d. e. 9—12-ig tartatnak meg. Ezen nyilvános vizsgákra a t. e. szülők és a tanügyiránt érdeklők tisztelettel meghívotnak.

— **Siznészet.** Halmay Imre szintársulata megjött és mire e sorok napvilágra jönnek már tullesz a társulat az első bemutatkozáson, — nem kételkedünk benne, hogy a fogadtatás kedvező lesz és a közönség elégedetten fogja elhagyni a kis fabodét melyre most a legkívánatosabb az időjárás — t. i. hűvös. Halmay már több ízben bizonyította be Hevesen, hogy elő-

— Van szerencsém látásból, művei után pedig Ön leányom kedvence.

A kedves kezek által megcirógatott hiúság egy pillanatra tulboldog mosolyt esalt ajkaimra.

Már nem emlékszem szó szerint arra, amit mondtam, de lehetőleg gyöngéden figyelmeztettem az anyát — halk hangon, hogy a szép leány meg ne halja — a kis-asszonyt fenyegető veszélyre.

Ő nagysága hálásan köszönte figyelmemet, modván:

— Férjemet, aki ügyvéd, egyideig még Budapesthez kötik folyamatban levő pereit s egy fontos tárgyalás miatt pedig még ide se kísérhetett ki bennünket.

A szörnyeteg nem vette le adáz tekintetét a kiszemelt áldozatáról.

Merész eltökéltséggel szóltam:

— Ha nem tart tolkodónak nagyságos asszonyom, én is önökkel utazom Poprád-Felkáiig.

Őn tulságosan szives. Hogy fogadjunk el akkora áldozatot.

— Sőt még vakmerőbb kérésem is van: Kegyeskedjék beleegyezését adni ahhoz, hogy kérdőre vonjam ezt az arcátlan embert.

Egy beleegyző pillanás után olyan elhatározással közeledtem a nőabló felé, mint aki leszámolt a gondolattal, hogy

adásai méltók a közönség pártfogására reméljük, hogy most sem lesz másképen, — csak aztán a közönség se legyen hűtelen e buzgó igazgatóhoz és tömeges látogatásával jutalmazza fáradozásait.

— **Juniális.** A helybeli izr. iskola e hó 25-én d. u. az iskolai udvarban rendes évi majálisát tartja meg; vendégek szívesen láttatnak

— **Verseny kocszás.** Folyó hó 19-én érdekes kocsiversenynek voltunk szemtanúi. Spitzer Vilmos, Veisz Jónás és Vitz Dávid urak kocsi-lovai voltak a küzdők. A verseny feltételei voltak: tulajdonosok hajtják lovaikat Vitz D. lovait azonban Dr. Remenyik István főbíró ur hajtja és egész előnyt ad ez utóbbi Spitzer urnak 5 percel Veisz Jónásnak 10 percel behajtásra. A verseny 5 órakor kezdődött a casino előtt; hajtás Tenkig és vissza. Verseny bírák: Nemesik Kálmán, Remenyik József, Kohn Gábor urak. Tenki bizalmi férfiak: Brünauer Emil, Finta Dezső és Kaszab Imre urak. Futam távolság: körülbelül 17 klm. Elsőnek indult Spitzer Vilmos ur és a versenyt tette 44^{1/2} perc. utánna Dr. Remenyik ur és utat tett 39^{3/4} perc. és utoljára Veisz Jónás ur tett utat 44 perccel. Így győztesek Veisz és Spitzer urak lovai lettek beleértve az adott előnyt, a mi egy átlagos 40 percel futammal nagy előny. Erkölesi dicsőség azonban Vitz ur lovait illeti. No de erre számíthatunk is mert jó kezekben voltak a gyepelők. A verseny alatt cigány zene büffő volt az eszme futatok részére. Halljuk, hogy legközelebb megismétlik.

— **Aszfalt városunkban.** Mire lapunkat kézbe veszik olvasóink már több ház előtt készlesz a járda, melyet most készítenek. Kiadóhivatalunk előtt és a szomszéd házak előtt már a fővényes szurkot öntik a beton alapra és simítják. Járdánk tehát már lesz, csak az utcákon tátongó, nyaktörő árkokat lehetne eltüntetni, hogy nélkülözhető volna a kalauz midőn egyik oldalról másikra akar a járókelő közönség menni.

— **Tűzoltó majális Egerben.** Az egri önk. tűzoltó és mentő-egyesület folyó hó 29-én tartja szokásos évi nyári multságait az érsekkertben. Ezen multság talán egyedüli Egerben hol a társadalom minden osztálya jól találja magát ami csak a rendezőség illetve a paranesnokság érdeme. Hevesről és a vidékről mint hírlik sokan fognak meg jelenni, mert ott igazi halászkok főzik a hal paprikást és valódi egri bort adnak.

— **Véres verekedések.** Ezen címmel a tapasztalatokból ítélve lapunkban rovatot kell nyitni mert nem mulik el ünnep, vagy

ezt az ügyet csak egy életelő kardvágás bonyolíthatja le.

— Uram.

Váratlanul alázatos hajlongás volt a válasz lakonikus rövidséggel kiejtett megszólításomra:

— Én annak a fiatal hölgynek... a férje vagyok...

— Kitűnő szerencsémnek tartom, hogy megismerhetem Önt.

— Én — jegyeztem meg villámló tekintetével — éppen semmi néven nevezendő atyafiságban nem állok Dandin Györggyel.

— Nincs is szerencsém ismerni nevezett urat.

— De én — szóltam fenyegető hangon — én igen jól ismerem önt.

— Rendkívül hízelgő reám nézve.

— Ön egy...

— Igen uram, én egy...

— Ne folytassa. Csak azt jegyzem még meg, hogy én rettenetes ember vagyok.

— Oh, oh! Pedig nem tetszik annak látszani.

— Félre a tréfával. Játsszunk nyílt kártyából. Jól tudom, hogy ki Ön.

— De kérem alássan én elége ismert egyén is vagyok a fővárosban.

— Na ezzel nincs mit dicségednie.

— De könyörgöm...

— Jöjjön amoda, mert itt sokan álla-

vasárnap verekedés nélkül. Mult vasárnap is, Balassa Zsiga, Nagy Zsiga, Besenyei Sándor, Besenyei István együtt idogáltak a Kovács János koresmájában és a végcél a verekedést, szépen el is érték. Amennyiben Balassa Zsiga egy a eszmaszárából előrántott késsel Nagy Zsigának a fején egy hosszú sebet ejtett.

A második esopoit: Kis András, Laboda János, Pataki László, Juhász István, Háger János és Háger József, legényekből állott össze ugyancsak a Kovács János koresmájában azon célból hogy a két utóbbit meg késeljék a terv azonban fordítva sült el mert Háger János a kést ügyesebben kezelte és az öcsésére rohanó Juhász Istvánt a karján és vállán megsebesítette. Hágér testvérek inen a Kohn Adolf koresmájába menekültek de Pataki László és Juhász István fel keresték. A kocsmáros a verekedést meggátlandó be esukta előttük az ajtót így bosszujokat az odaérkező rendőrökön töltötték ki és a multságot az ablakok beverésével fejezték be.

— **Hirtelen halál.** V a s M á t y á s erdőtelki lakos erőteljes 60 éves földműves kaszálni ment a rétre. Délután 3 órakor a többi munkások észrevették, hogy eldőlt mire segítségére érkeztek már meg volt halva. Valószínűleg szívszélhűdés érte.

— **Sulyos beteg a határban.** Tapnaszentmiklósról írják hogy egy tiszánai illetőségű embert találtak az országot mellett sulyos betegen, midőn ezt az előjárásának tudtára adták ki ment egy rendőr kocsival és a szerencsétlent haza szállította családjához.

— **Hideg időjárás.** Mint az ország minden részéről ugy vidékünkrol is sok panasz fakad a gazdálkodók ajkairól, mert a sok esőzés miatt a buza megdőlt és napos idő segíthetne csak rajta, hogy rozsdát ne kapjon de ily hűvös idő csak neveli a rozsdát meg sok kárt tett már eddig is.

— **Virágbarátok!** A „Florol” virágtrágya-kivonat használata bámulatos hatással van a virágok fejlődése, színpompája és illatára. Postán bérmentve küldi 1, 2^{1/2} és 4 korona ellenében Waltersdorfer F. Pá. droguista, Budapest, VII., Kerepesi-ut 8/dl

Mint értesülünk, a **Magyar Leszámitoló-és Pénzváltóbank**, ezen előzékenységéről általánosan ismert, előkelő fővárosi pénzintézet újabban jelzálogosztályt nyitott s ajánljuk mai számunkban megjelent idevonatkozó hirdetését különösen gazdaközönségünk figyelmébe.

nak a közelben. Ott elintézhjük a többit.

És ezzel egy félreeső sarokba húztam őt.

A halkán folytatott rövid párbeszéd után kissé furesa ábrázattal térhettem vissza a hölgyekhez. A mama ő nagysága egészen elhalmozott hálálkodásával és csöndesen dadogtam, hogy:

— Legyen nyugodt, nagyságos asszonyom, minden rendben van.

Hát igen, rendben volt.

A szép Ernát elkísértem Tátrafüredig, el — az oltárig.

De még mai napig se volt annyi bátorságom, őszintén bevallani az feleségemnek, hogy Don Quisotteként csak szelmalmoktól menttettem én meg Duleineámat. Mert az a rettenetes ember ott a pályaházban nem a végből adta át névjegyét, hogy bevezetésül szolgáljon egy párba kihíváshoz, de hogy pontos tudomásom legyen címéről, amely így hangzik:

„Sose János nőszabó IX. ker., Retek-utca 17.”

— Ő nagyságának oly remek alakja van, hogy isten ellen való vétek ilyen rossz szabásu öltözettel, a melyet visel, tönkretenni. Igazán nem bírtam levenni szememet arról az elfussolt napernyőaljról, melyet ha az én műhelyemben méltóztatik készíteni, megtetszenék látni: miféle különbség.

Igy szereztem én — impressiót! Nem: de egy kedves feleséget.

— **Irodalom.** Chic Parisien legutóbb megjelent 47-ik száma teljes színpompában tartja elénk a párisi és bécsi mintákból összeállított gyógyhelyen és tengeri fürdőn látható remek női ruhákat. Ezen elsőrangú divatlapra az előfizetést szívesen közvetíti kiadóhivatalunk.

CSARNOK.

Diák csárdás.

Diák vagyok, Ugy mulatok, A hogy tetszik nekem, Hajt a lélek, Gyönyör az élet, Töltsél babám szépen!	Nyujtsd ide szád, Mely csókot ad Csókra szomjas számra. Múlassunk hát, Ugy menjünk át Majd a másvilágra.
Huzd rá cigány! Te meg, kis lány Úlj csak az ölembe; Kedves rózsám, Kis tubicám Nézz csak a szemembe.	Ha meghalunk; Feltámadunk, Ne busuljunk rajta. Huzd rá cigány, Igyunk babám, A míg a bor tartja.

Diák vagyok,
Ugy mulatok,
A hogy tetszik nekem,
Hajt a lélek,
Gyönyör az élet,
Töltsél babám szépen!

GAJDA BÉLA.

Évek múltán.

— Irtai: LÁSZLÓ ANDOR. —

Hosszú évek múltán ellátogattam oda abba a kis városba, melyben anyai boldog évet gyermekkorom gondtalan éveit töltöttem.

Mennyire megváltozott minden. Az ósdi házak helyén díszesek emelkednek, az utcák girbe-görbesége eltűnt, nem lepi be por.

Istenem milyen kedves emlékek! Hogy masiroztam pajtásaimmal az utca porában, fejünkön a magunkkészítette csákovával, oldalunkon a fakeszt karddal. Milyen kedves büszke hadsereg volt! Trombitásunk, zászlóvivőnk, dobosunk volt, azonkívül tisztjeink és közkatonáink valának. Jól emlékszem, én voltam mindig a generális. Mily délelegen feszítve jártuk be a kis várost. Ha ösmerősökkel találkozunk, katonásan szalutáltunk Boldogok voltunk.

Most, hogy visszatértem ismét, nem talállok senkit a régi jóismerősök közül. Pedig itt volt, lépésről-lépésre látok embereket, de bizony nem vélem bennök felismerni a régi ismerősöket. Vagy én változtam, vagy ők mindannyian. Oly idegennek érzem magam itt, hol oly hosszú ideig otthon voltam.

Hogy szeretnék ismét apró emberke lenni ebbe a pillanatban. Hogy is ne. Hiszen akkor nem lenne oly idegen, hogy még a Mihókék bodri kutyája is megugat. Haj hálátlan eb. Pedig hányszor ettem kezemből, hányszor rakosgattam, tartogattam neki össze a esonthulladékokat. Annyira gondoskodtam róla, hogy végtére egészen odaszokott hozzánk s minden évésidőkor ott lebzelt az asztalunk körül. Bánt, hogy most megugat.

Bodri! — szólitom a régi szeretetteljes hangon, — gyere ide, na gyere te édes, te hű kutyuskám.

Bodri megösmér, elhagyja az ugatást s örömteljes esaholással ugrik reám, nyaldossa kezemet, arcomat s én oly boldogan, oly örömmel engedem s ölelem magamhoz.

A nagy nyalásra egy öreg tőpörödött rancos képű néne jött elő.

— Bodri te...! Hé, kit keres?

Összerezentem, a hang oly ismerős volt de az arc, idegen. Nem mégsem. A hogy előbbre jött megismertem. A Mihókné volt, a kit én Erzsók néneinek hívtam. Mi g-szólitottam.

— Ne ijedjen meg nénémasszony, jó szándékkal jöttem ide kigyelmetekhez, úgy, hogy ide sem jöttem volna, ha Bodri nem figyelmeztet rá, hogy nem illő dolog elkerülni a régi jó Erzsók nénit.

Az öregasszony csodálkozva nézett rám, mert hogy nevén szólitottam.

— Hm! — dörmögött — aztán honnan is tudja öcsémuram az én nevemet?

— Ne csodálkozzék ezen nénémasszony, mert hát én vagyok Bandi, Mártonffy Bandi.

No volt erre öröm. A jó öreg Erzsók néni sovány asszott kezeivel átnyalabolta fejemet s olyant cuppantott areomra, mint akkor régen, mikor még az ölében tartva, dudolgotott. Aztán hirtelen bevonszolt a házba.

— Lányok, ehol hozok valakit, ni. Találjátok el, ki ez?

— Ne sokat találgassátok vettem át a szót, — Mártonffy Bandi vagyok.

— Huh, hogy ugrottak föl a lányok. Majd szétszedtek az első pillanatban, de azután szégyenkezve rebbentek széjjel. Hát hogyis ne; nagyokká nőttek ők is meg én is.

Most néztem csak meg őket jobban. Gyönyörű szép lányokká serdültek mindakettlen, az alatt a tiz esztendő alatt, hogy elkerültem onnan.

Akkor még a nagyobbik, a Klári kilene éves lehetett s a kisebbik a Rózsika nyole esztendő. És most meg mindkettő nagy lány. Sugár az alakjuk, longe a járásuk, szőke hajjal, kék szemmel, rózsás arccal.

— Na lányok — mondám — talán nem is illő, hogy én tegeződök veletek, annyira megnőttetek.

— Jól van no — szólt az öreg asszony — csak tedd, ha kedved telik benne, nem árt az a lányoknak.

— No ha így van, szervusztok lányok, — szóltam — és egyszerre fogtam meg mindkettőjük kezét. Hát mondjátok el mi történt az alatt az idő alatt, hogy el voltam.

...Leültünk. Bodri egyre ott lebzelt körülöttünk, nem tudott betelni örömeiben.

Mig Erzsók néni kiment valami harapni való után nézni, addig a lányok elmesélték, hogy az apjuk két esztendeje meghalt. Mig élt sokszor emlegetett engemet velük együtt. Rátértek a régi pajtásokra. A lányok közül sokan férjhez mentek, a fiuk megházasodtak. Se vége se hossza nem volt a sok beszélni valónak. Miközben hallgattam édes feesegecsüket, a mult kedves emlékeinek a földidézését, kicsordult a köny szememből, a viszontlátás örömkönnye.

*

Egy hétig maradtam ott. Soha sem felejttem el azt a hetet. Visszaidéztük azokat a gondtalan, derüs időket, melyeket mint gyermekek töltöttünk együtt. Éppen úgy örültünk egymásnak mint akkor, éppen oly nehezen váltunk el mint akkor, vagy tán nehezebben.

Bizony nehéz, fájdalmas és szomorú volt a válás, mert beleszerettünk egymásba a Rózsika meg én.

Egy nappal elutazásom előtt sőtálni mentünk a szántóföldek felé. Én Rózsival, Klára az anyjával ment.

Gyönyörű holdvilágos est volt. A hogy karöltve mentünk s beszélgettünk, előhozta távozásomat; oly nehezen távoztam, úgy sajnállak itt hagyni Rózsikám.

Hallgatott.

Mond, nem bánod-e, hogy elmegyek?

Nem felelt.

— Látod Rózsika én inkább szeretnék itt maradni veled örökre, mert szeretlek! Kikapta a karját az enyémből.

— Haragszol Rózsikám?

— Nem... nem haragszom, de... de szeretlek, — suttogta miközben tekintetét a földre veté.

— Nézz rám Rózsikám! Én elmegyek, de ígérem, hogy visszajövök érted. Várj türelmesen s légy hű.

— Hü leszek!

— Másnap elutaztam.

*

Azóta ismét elmúlt sok esztendő, s most, hogy vissza-vissza gondolok Rózsira ki már régen ott pihen, hol nincs fájdalom, szenvedés, bu és bánat, lelki furdalát sérzek, valami úgy bánt, valami úgy fáj...

Mértis hagytam várni, várni, mért nem maradtam ott nála, vagy mért nem vittem magammal. Miért is hagytam várni...!

Szerkesztői üzenetek.

P. K. E. Abádszalók. Versét ötödik strófája miatt nem közölhetjük, jobbat szívesen.

1187/tkv.—1902.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az abádszalóki kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhíré teszi, hogy Brüll Sámuel is csatlakozott Goldberger és Naustadtli cég végrehajtásának Schvarcz Zsigmond végrehajtást szenvedő elleni 2576 korona 20 fillér tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyben, a szolnoki kir. törvényszék (az abádszalóki kir. járásbíróóság) területén levő T.-Ders község határában fekvő, derzstomaji pusztá 141. 378. 382. sz. telekkönyvekben. A 154. 152. 153 hrsz. illetve az ezek folytán készült derzstomaji pusztá 25 sz. betétben 205. 207. 208. hrsz. alatt felvett ingatlanokból Szhvarecz Zsigmond felerészben illetőségére az árverést 1437 korona ezennel megálapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi június hó 24. napján délelőtti 9 órakor T.-Ders község házában meg tartandó nyilvános árverésen a megálapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 143 korona 70 fillért kész pénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Abádszalóki kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság 1902. március 27.

Király,

kir. járásbíró.

BOR SAJÁT

TERMESÜ

== ZÁRT ==

PALACKOKBAN

25 krajcárért, kivételesen juni. 23. és 24-én nyílt edénybe literenként kimérve is kapható 20 krajcárért.

POPOVITS LAJOSNÁL

Előkelő bevásárlási források.

Új! Aranyozó, melylyel mindenki azonnal moshatóan újjá aranyozhat: tükör- és képkeret, szobro, virágasztal, templomszillart stb. — Egy üveg ecsettel 80 kr., 1/2 literes üveg 1.50, 1/4 literes nagy üveg 3 frt. — Sport-czikkek, gyermek-játékszerek, háztartási- és ebédő asztal-keltek, utazás- és betegápoláshoz való tárgyak felől nagy, képes árjegyzéket bérmentve küld.

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél
Budapesten, Calvin-tér 9.
kaphatók a legjobb gazdasági, konyha-kerti, vetemény- és virágmagvak. ✂
✂ Árjegyzék ingyen és bérmentve. ✂

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag, R. B. 86967. sz. Gyógyít és felüdit jótállás mellett: **köszvény, reuma, asthma** (nehéz lélegzés), **álmatlanság, fülzúgás, nehéz hallás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza,** valamint minden **idegbetegségnél.** Azon beteg, aki 86967. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmi sem használ, ott kérem az en készülékemet megkísérlni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.
A kis készülék 4 kor. A nagy készülék 6 kor. Könnyebb betegségeknekél idült betegségeknekél alkalmaszandó, mazandó.
A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előlagos fizetéssel a bel- és külföld részére:
MÜLLER ALBERT BUDAPEST, Vadász-utca 42/H. O. Kálmán-utca sarok.

BUTOROK a leggyazertübbtől a legfinomabb kivitelig legutányosabban kaphatók úgy készpénzért, mint részletfizetésre
Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél
Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy út közepében.)
✂ Képes árjegyzék ingyen és bérmentve. ✂

Kérjük csak **Neustein Fülöp** czuk-roszolt hashajtó-piruláit, azelőtt „Frzsébet pirulák”-nak nevezve
évek óta kitünőnek bizonyultak, előkelő orvosok könnyű hashajtó- és feloldó-szerül ajánlják. — Egy doboz (15 pirula) 30 fillér. Egy tekeres (8 doboz) 120 pirulával 2 korona.
— Minden gyógyszerertárban kapható. —
Neustein-féle gyógyszerertár, Bécs, I., Plankengasse 6.

DEHMAL KÁROLY
zongora-gyáros
kizárólag kitünő külföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet
Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár
KRAYER E. és Társaság
— József főherceg udvari szállítója, a magyar államvasutak és más nagy vállalatok szállítója
BUDAPEST, V., VÁCZI-ÚT 6. SZÁM.

MAGYAR IPAR
Következőn felsorolt saját készítményű jó minőségű árúinknak árjegyzékét áttekintésre ajánljuk.
1 drb. bécsi piros paplan 1 frt 80
1 „ bordon 2 „ 60
1 „ Satin Chachmir paplan 3 „ 80
1 „ atlasz Chachmir paplan 5 „ 20
1 „ selyem atlasz 8 „ 50
3 réssű volin matrasz 4 „ 50
2 „ szőr de afrique 7 „ —
1 „ szőr 10 „ —
1 „ szőr 14 „ —
1 szálmazsák letűzve 2 „ 20
1 drb. acél sodrony ágybetét 5 „ 50
1 „ párnázott ruganyos matrasz 15 „ —
1 összehajtható vaságy tengerifü matratzal 10 „ —
1 drb. flanel takaró 1 „ 50
1 asztal, 2 ágyterítő 5 „ 50

Gichner Mór és Testvére BUDAPEST
Üllői-út 3. sz.
1902. augusztus hó 1-től IV., Múzeum-körút 27.

Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Bank
Budapest, V., Dorottya-utca 6. saját ház.
Befizetett részvénytőke 30 millió korona.
A bank újabban a
jelzálog üzletet
vette fel üzleti körébe.
Jelzálogkölcsonöket engedélyez
≡ FÖLDBIRTOKOKRA ≡
és városi bérházakra saját kibocsátású
≡ 4 százalékos záloglevelek ≡
alapján 20 éves, 30, 40, 50, 60, 65 és 70 éves törlesztésre a legelőnyösebb feltételek mellett.
A benyújtásokat a leggyorsabban bonyolítja le; minden megkeresést 48 óra alatt válaszbán értesít.

— Egy jó házból való fiu —
TANONCUL felvétetik
ADLER JÓZSEF
— könyvkötészetében HEVESEN. —

KÖSZENET
csépléshez!
ajánl
HOFFER SOMA HEVES
a Salgó-Tarjáni kőszénbánya képviselője, ugy kocsirakományonként eredeti bánya árban, valamint legjobb minőségből raktáron tartottból legjutányosabban számítva.

— **HIRDETÉSEK** —
felvételnek
A KIADÓHIVATALBAN.

BRÁZAY KÁLMÁN
SÓSBORSZESZ
KÉSZÍTMÉNYE.

NAGY ÜVEG ÁRA - 2 KOR.
KIS ÜVEG ÁRA - 1 KOR.

Használati utasítás minden üveghez mellékelve van.

A massagéhoz legalkalmasabb szesz a sósorszesz, amelylyel a testet bedörzsöljük s a mi a testrészeket üdekké teszi. — A legegészségesebb embernek is javára szolgál, ha reggelenként ezzel a keveréssel öblögeti száját. Aki higitott sósorszeszszel tisztítja fogát, annak mindig szagtalan lesz a szája, a fogakat és inyt egészen tisztán tartja s a romlástól megóvjá.

A BRÁZAY-féle SÓSBORSZESZ
úgy a fej bőrét, mint a haját a gombaacsiráktól tisztítja, ezzel elejét vesszük a hajhullásra vezető korpáskodásnak. Mint izomedzőszer is kitünő hatású a „Brázay-féle sósorszesz.” Nyomban eloszlik a legnehezebb fáradtság is, ha erős testmozgás után bedörzsöljük magunkat tetőtől-talpig sósorszeszszel.

Nagy üveg 2 kor., kis üveg 1 korona.

McCormick Harvesting Machine Company.
(Chicagói aratógépgyár.)

GRAND PRIX. P A R I S 1900-ban.

Kévekötojáratógép, „Daisy” marokrakó aratógép, Fűkaszalógép,
Köszörükészülék, Szénagyűjtő gereblye, Kévekötofónál
gyártmányai.

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olesó tartalékreszek óriási raktára. Tessék mintakönyvet kérni!

VILLIAM J. STILLMAN Évi termelés: **BUDAPEST,**
igazgató. **362000 gép.** V. kerület, Váci-ut 30. sz.
16-18